

Renten. Det turde jo ogsaa være, at de nuværende Tidsumstændigheder ere alt andet end gunstige for en Fortsættelse af Konverteringen. Naar Bankdiskontoen i England er 3 pCt., og naar den i Tyskland og her i Landet er 4 pCt., og man endogsaa mener, at den snarest er tilbøjelig til at stige, synes der ikke at være synderlig Udsigt til, at man med virkelig Fordel kan foretage Konverteringer, og det saa meget mere, som det jo er givet, at der i den nærmeste Tid vil blive stillet fiksert ret store Krav til det laangivende Pengemarked. Spanien skal saaledes rejse et Laan paa ikke mindre end 40 Mill. Pbd. Sterl.; omtrent 700 Mill. Kr., og det menes, at man i Frankrig vil se sig nødsaget til i egen Interesse at hjælpe dette Laan igennem. Det ventes ogsaa, at Rusland vil benytte de for det særlig gunstige Forhold i Frankrig til at optage et Laan ogsaa paa 40 Mill. Pbd. Sterl., saaledes at det bliver over 1,400 Mill. Kr., der skal anbringes i disse Papirer, der ville give betydelig højere Rente end den ellers nu normale. Jeg tror derfor, at man maa være varsom og forsigtig med at fortsætte ad den Vej, før Konjunkturerne ere saaledes, at det vil være naturligt for Statskassen at gøre den Slags Operationer og muligt at foretage dem med virkelig Fordel. Jeg tror for øvrigt ogsaa, at de almindelige økonomiske Forhold, saaledes som den ærede forrige Taler pegede paa, heldigvis i Øjeblikket ere saadanne, at der næppe vil være saa stærk Grund som tidligere til at paafalde saadanne ekstraordinære og efter min Formening noget problematiske Foranstaltninger. Den ærede Taler pegede paa den Opgang, der formentlig maatte være særlig i Handel og Industri i de senere Aar, idet han som Tegn derpaa anførte de stigende indirekte Skatter, og den stigende Indtægt paa Jærnbanerne. Jeg giver ham Ret i den Opfattelse. Jeg er selv tilbøjelig til at tro, at man gennem en Række af Aar har levet sig saa fast i Forestillingen om de daarlige Tider, at man ikke kan komme bort derfra, selv om Tiderne i Virkeligheden ikke ere saa daarlige længere, og jeg tror, at det sidste Par Aar ikke have været saa ugunstige Aar i økonomisk Henseende, at de med Rette bør betegnes paa samme Maade som tidligere. Nu viser det sig, som antydet af den ærede Taler, at der ogsaa synes at være Opgang i Konjunkturerne for Landbrugets Bedkommende, hvad jeg vil udtale en oprigtig Glæde over. Det ærede Medlem synes at anse det for tvivlsomt, om dette var af nogen større Betydning, saa at der var Udsigt til, at det vilde have nogen større Virkning. Det er

vanfseligt at vide dette forud, men faktisk er det imidlertid, at der i de sidste Maanedes har været en ikke saa ringe Opgang særlig paa det engelske Marked i Brøderne paa Landbrugsprodukter, en Opgang, som f. Eks. for Hveden har naaet en Stigning af 12—20 pCt. og for Byggens Bedkommende i Forhold til i Fjor endogsaa en Stigning af 20—30 pCt. Dette skyldes jo væsentlig den Omstændighed, at Høsten er faldet ringere ud, og at Tilførselen forventes at blive ringere fra de Steder, der trykke mest paa Markedet. Man anslaaer den Minimumsindførsel, der behøves til de fornuftigste Lande, til over 48 Mill. Quarters, og man anslaaer det Beløb, som de Lande, der udføre, kunne stille til Disposition, til kun 42 Mill. Quarters, deri ikke medregnet Argentina og Australien. Spørgsmaalet er da, om disse Lande ville kunne skaffe de manglende 6 Mill. Quarters, men dette anser jeg for meget tvivlsomt efter de forhaandenværende Udsigter for deres Høst, som først falder senere. Dernæst er det givet, at de saakaldte sydlige Forraad i Øjeblikket ere betydelig ringere end tidligere Aar og kun ere lidt over 12 Mill. Quarters imod 15 Mill. i Fjor og 17—18 det foregaaende Aar. Der er saaledes ret rimelig Udsigt til, at den Prisstigning, der er begyndt, ikke er helt forbigaaende. Den stræfter sig yderligere til Kød og Smør, og det oplyses særlig, at der har fundet en meget betydelig Reduktion Sted i Kvegbesætninger i Amerika samt endnu mere i Faarebesætninger i Australien, og det menes, at der i den nærmeste Tid ikke vil kunne ventes saa stærk en Tilførsel fra disse Steder som i de senere Aar. Der er saaledes nogen Udsigt til, at de økonomiske Forhold ogsaa for Landbrugets Bedkommende ville vise sig at være i Opgang, saaledes som det efter den sidste ærede Talers Udtalelser, og efter min Formening har været Tilfældet for andre økonomiske Erhvervs Bedkommende i noget længere Tid.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger vedrørende enkelte Spørgsmaal paa Finansloovforslaget. Først skal jeg da omtale de allerede af den første ærede Taler (S. C. Christensen) berørte 200,000 Kr. til et forøget Tilskud til Skolelærerne. I den Motivering, der gives i Anmærkningerne til Finansloven, ser jeg ikke, saaledes som den ærede Taler var tilbøjelig til, noget bestemt Bidnesbyrd om, at Skoleloovforslaget ikke vil blive genoptaget, thi Bevillingsforslaget motiveres nærmest ved den i Aar stedfundne Regulering af Skoleembedernes Indtægter og den derved fremkaldte Nedgang, men det er jo dog maasse efter den højt-